

Autor książki: Anna Kamińska

Gatunek książki: Twarda okładka

Tytuł: Simona. Opowieść o niezwykłym życiu Simony Kossak.

Kategoria: Biografia

Wydawnictwo: ISBN 978-83-08-05523-6

Forma książki: Wydawnictwo Literackie

Za to właśnie kocham książki - wprowadzają nas w świat, o którym do tej pory mogliśmy nie mieć nawet bladego pojęcia. Tak też było w przypadku tej pozycji. Nigdy wcześniej nie słyszałam o pani Simonie Kossak, choć oczywiście nazwisko jej przodków było mi doskonale znane. Weszłam więc w ten świat, zupełnie się nie spodziewając, jaką osobę mogę w nim spotkać...

Przewodniczką, która mnie po nim oprowadzała, była Anna Kamińska - dziennikarka i wydawca telewizyjny. Przed napisaniem biografii o Simonie Kossak miała już na swoim koncie dwie książki. Dlaczego tym razem postanowiła napisać o jednej z potomków rodu Kossaków? A może pytanie powinno brzmieć, dlaczego właśnie o Simonie?

Miała urodzić się chłopcem, czwartym Kossakiem - malarzem batalistą, który po słynnym pradziadku, dziadku i ojcu, przedłuży ród i z dumą będzie dzierzył w ręku pędzel, przynosząc chwałę i splendor nazwisku. Nic więc dziwnego, że od samego początku czuła się nieakceptowana. Nie odziedziczyła po przodkach talentu do malowania, nie umiała też pisać wierszy, jak jej ciotki - Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, czy Magdalena Samozwaniec. Jak brzydkie kaczątko, czuła, że nie pasuje do tego świata, w którym przyszło jej się wychowywać. I mimo, że początkowo starała się dopasować do artystycznego środowiska (zdawała do szkoły aktorskiej), to Kraków, w którym się urodziła i spędziła dzieciństwo, bardzo ją uwierał. Szukając swojej drogi wybrała kierunek zupełnie różny od tego, którym kroczyli członkowie jej rodziny. Po skończeniu biologii na Uniwersytecie Jagiellońskim, wyjechała w głąb. Nie sądziła, że leśniczówka bez wody i prądu, w samym środku Puszczy Białowieskiej, stanie się jej domem na ponad trzydzieści lat. A jednak znalazła tam to, czego próżno było szukać w rodzinnym mieście - poczucie spełnienia.

Gdybym posłuchała rad osób, które uważałam za mądrzejsze od siebie, to dzisiaj byłabym zwykłym mieszczuchem krakowskim, zgorzkniałym w całym tym światku jaki tam był i miałabym niespełnione marzenie, że mogłam mieć zupełnie inne życie.*

Była prawdziwym przyjacielem i obrońcą zwierząt. Ich dobro stawiała zawsze na pierwszym miejscu. Nawet, gdy groziło to rozpadem wieloletniej przyjaźni z ludźmi. Bezkompromisowa w walce o Puszcę i jej mieszkańców. Czarownica - tak o niej mówili niektórzy rodowici białowieżanie, bo potrafiła rozmawiać ze zwierzętami i rozumiała ich potrzeby. Mieszkała z krukiem, który terroryzował wieś, atakując rowerzystów i pokaźną lochę Żabką. Były też krowy, owce, psy i całe mnóstwo innych, nie tylko czworo-

nożnych przyjaciół. Na "Dziedzince", bo tak nazywała się leśniczówka, rządziły właśnie zwierzęta.

Wróciłam na "Dziedzinkę" [...], urzędnik wszedł do pierwszego pomieszczenia: ciemne mieszkanie, obrazy Kossaków, stoi zaskoczony, zaproponowałam więc, żeby usiadł. Podeszedł do fotela, podniósł płaszcz, który na nim leżał i już chciał usiąść, gdy zobaczył myszy, które Simona przyniosła dla puszczyka. [...] Potem zobaczył drugi fotel, a na nim sowę, ale myślał, że nieprawdziwa. Jak puszczyk kłapnął dziobem to facet znowu się wystraszył.*

Z czasem, profesor nauk leśnych, Simona Kossak stanie się popularyzatorką wiedzy o naszej florze i faunie wydając kolejne książki i prowadząc audycję w Radiu Białystok "Dlaczego w trawie piszczy?", której wielu będzie słuchało z zapartym tchem. Co nikogo nie powinno dziwić, zważając na fakt, że była pasjonatką. Chciała przekazać światu, że człowiek to nie jest odrębny, wyjątkowy gatunek, lecz wręcz przeciwnie - dzięki obserwacji obyczajów zwierząt, możemy znaleźć odpowiedzi na wiele pytań dotyczących podstaw ludzkiego zachowania. Walka w obronie przyrody stanie się celem, który uświęca środki.

Dla jednych czarownica i wariatka, dla innych bohaterka bez reszty zaangażowana w walkę o dobro zwierząt. Podziwiana i jednocześnie nieakceptowana, przez swoją apodyktyczność i trudny charakter. Taka Simonę poznajemy dzięki Annie Kamińskiej, która w swojej książce starała się przedstawić postać Kossakówny jak najbardziej obiektywnie.

Wzięłam sobie do serca prośbę większości moich rozmówców, którzy oczekiwali, że nie będę tworzyć hagiografii, ani niszczyć pomnika, tylko opiszę prawdziwą historię Simony Kossak.*

Książka podzielona jest na dwie części, tę krakowską i białowieską. Obie są bogate w anegdoty i fragmenty rozmów, które autorka przeprowadziła z osobami z otoczenia Simony. Szczególnie ciekawe są relacje Lecha Wilczka - artysty fotografa, który razem z bohaterką biografii dzielił leśniczówkę, a z czasem stał się towarzyszem jej życia. Wielu chciałoby znaleźć w tej książce konkretną odpowiedź na pytanie, co naprawdę łączyło tych dwoje outsiderów. Jednak uogólnić tę więź jest równie niemożliwym, jak jednoznacznie określić postać samej Simony.

To, co jest w tej pozycji warte podkreślenia, to całkowity obiektywizm autorki. Nie stara się ona ani usprawiedliwiać, ani linczować swojej bohaterki, ale (za pomocą relacji innych osób) przedstawić ją jak najbardziej bezstronnie i z szacunkiem.

Nie chciałam "malować" Pani nago - tworzyć Pani aktu, chciałam sportretować Pani siłę - pisze Anna Kamińska w swoim liście do Simony, którego jednak adresatka nigdy już nie będzie mogła przeczytać.

Simona Kossak zmarła w 2007 roku, w wieku sześćdziesięciu czterech lat, jednak dziedzictwo, które po sobie pozostawiła z pewnością może konkurować z artystycznym dorobkiem jej przodków. Jeśli ktoś, tak jak ja, nie zdążył usłyszeć o niej za jej życia, teraz ma okazję, choć w pewnym stopniu, nadrobić tę stratę właśnie dzięki tej książce. A przede wszystkim, wyciągnąć z jej życiorysu wnioski dla samych siebie. Bo zawsze warto brać przykład z ludzi, którzy nie boją się realizować własnego modelu życia, bez względu na to, do czego od urodzenia zostali zobligowani.

*Wszystkie cytaty pochodzą z książki "Simona. Opowieść o niezwykłym życiu Simony Kossak" - A. Kamińska, Wydawnictwo Literackie, 2015.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

---

faith, dodano 02.08.2015 16:00

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.